

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Tertiæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romæ, 1619

Vtrum impositio manus requiratur ad hoc sacramentum? 4

urn:nbn:de:hbz:466:1-38725

quia sicut alia sacramenta nouæ legis habent de se certum effectum ex virtute passionis Christi (licet possit impediri ex parte recipientis) ita etiam & in hoc sacramento. Vnde Aug. *dicit in lib. de adul. cõiu. Non est turpis nec difficilis, post patrata & purgata adulteria, reconciliatio cõiugij, vbi per clauas regni colorum nõ dubitatur fieri remissio peccatorum. Vnde nec sacerdos indiget speciali reuelatione sibi facta: sed sufficit generalis reuelatio fidei, per quam remittuntur peccata. Vnde reuelatio fidei dicitur Petro facta fuisse. Esset autem perfectior expositio, Ego te absoluo, id est, Sacramentum absolutionis tibi impedo.

lib. 2. c. 9.
in princ.
10. 6.

ARTIC. IV.

Vtrum impositio manuum sacerdotis requiratur ad hoc sacramentum?

AD quartum sic proceditur Videtur, quod impositio manuum sacerdotis requiratur ad hoc sacramentum. Dicitur enim Mar. vii. Super ægros manus imponent, & bene habebunt. Aegri autem spiritualiter sunt peccatores, qui recipiunt bonam habitudinem per hoc sacramentum. Ergo in hoc sacramento est manus impositio facienda.

513
4. cõ. gen.
c. 71. G
opus. 22.
c. 4.

¶ 2 Præterea, In sacramento poenitentiae recuperat homo Spiritum sanctum amissum: vnde ex persona poenitentis dicitur in Psalm. 50. Redde mihi læticiam salutaris tui, & spiritu principali confirma me. Sed Spiritus sanctus datur per impositionem manuum: legitur enim Act. octauo, quod Apostoli imponebant manus super illos, & accipiebant Spiritum sanctum. Et Matthæi decimonono dicitur, quod oblatus sunt Domino paruuli, vt eis manus imponeret. Ergo in hoc sacramento est facienda manus impositio.

¶ 3 Præterea, Verba sacerdotis in hoc sacramento non sunt maioris efficaciam quam in alijs sacramentis. Sed in alijs sacramentis non sufficiunt verba ministri, nisi aliquæ adu exerceat: sicut in baptismo simul cum hoc, quod sacerdos dicit, Ego te baptizo, requiritur.

Ter. Par. Vol. ij.

H h

quiri-

quiritur corporalis ablutio. Ergo etiam simul cum hoc quod sacerdos dicit, Ego te absoluo, oportet quòd aliquem actum exerceat cū ea penitentem, imponendo ei manus.

SED contra est, quod cum Dominus dixit Petro, Quodcumque solueris super terram, &c. nullam mentionem de manus impositione fecit: neque etiam cū omnibus Apostolis simul dixit, Quorum remiseritis peccata, remittuntur eis. Non ergo ad hoc sacramentum requiritur impositio manuum.

RESPONDEO dicendum, quòd impositio manuum in sacramentis Ecclesiæ fit ad designandum aliquem copiosum gratiæ effectum: quo illi quibus manus imponuntur, quodammodo per quamdam similitudinē continuantur ministris, in quibus copia gratiæ esse debet. Et idèd manus impositio fit in sacramento confirmationis, in quo confertur plenitudo Spiritus sancti: & in sacramento ordinis, in quo confertur quædam excellentia potestatis in diuinis mysterijs. Vnde & 2. ad Timoth. 1. dicitur, Resuscites gratiam Dei, quæ est in te per impositionem manuum mearum. Sacramentum autem penitentiæ non ordinatur ad consequendam aliquam excellentiam gratiæ; sed ad remotionem peccatorum. Et idèd ad hoc sacramentum non requiritur manuum impositio, sicut etiam nec ad baptismum; in quo tamen fit plenior remissio peccatorum.

Ad primum ergo dicendum, quòd illa manus impositio non est sacramentalis, sed ordinatur ad miracula perficienda: ut scilicet per contactum manus hominis sanctificati, etiam corporalis infirmitas tollatur. Sicut etiam legitur de Domino. Mar. 6. quòd infirmos manibus impositis curauit: & Matth. 8. legitur, quòd leprosum mundauit per contactum.

Ad secundum dicendum, quòd non quælibet acceptio Spiritus sancti requirit manus impositionem: quia etiam in baptismo accipit homo Spiritum sanctum, nec tamè fit ibi manus impositio. Sed acceptio

Spi-

Spiritus sancti cū plenitudine requirit manus impositionem: quod pertinet ad confirmationem.

Ad tertium dicendum, quod in sacramentis, quæ perficiuntur in vſu materiæ, minister habet aliquem actū corporalem exercere circa eum, qui suscipit sacramenti: sicut in baptismo & confirmatione & extrema vnctione. Sed hoc sacramentum non consistit in vſu alicuius materiæ exterius appositæ: sed loco materiæ se habent ea quæ sunt ex parte pœnitentis. Vnde sicut in eucharistia sacerdos sola prolatione verborum super materia perficit sacramentum: ita etiam sola verba sacerdotis absoluentis super pœnitentem, perficiunt absolutionis sacramentum. Et si aliquis actus corporalis esset ex parte sacerdotis necessarius, non minus competeret crucis signatio, quæ adhibetur in eucharistia, quàm manus impositio, in signum quod per sanguinem crucis Christi remittuntur peccata. Et tamen nõ est de necessitate huius sacramenti, sicut nec de necessitate eucharistiæ.

ARTIC. V.

Utrum hoc sacramentum sit de necessitate salutis?

AD quintum sic proceditur. Videtur, quod hoc sacramentum non sit de necessitate salutis. Quia super illud Psal. 125. † Qui seminant in lachrymis, &c. dicit gloss. Noli esse tristis, si adsit tibi bona voluntas, vnde meretur pax. Sed tristitia est de ratione pœnitentiæ, secundum illud 2. Corinth. 7. Quæ secundum Deum est tristitia, pœnitentiam in salutem stabilem operatur. Ergo bona voluntas sine pœnitentiâ sufficit ad salutem.

¶ 2 Præterea, Prouerbiorum decimo dicitur, Vniuersa delicta operit charitas: & infra 15. Per misericordiam & fidem purgantur peccata. Sed hoc sacramentum non est nisi ad purgandum peccata. Ergo habendo charitatem & fidem & misericordiam, potest quisque salutem consequi, etiam sine pœnitentiæ sacramento.

514
*sup. q. 65.
 a. 1. co. et
 a. 2. ad 4
 et ar. 4.
 co et a. d.
 14 q. 2. a.
 5. et in
 pr. expo.
 lit. et 4.
 con c. 71.
 † Aug. in
 hoc loco
 to. 8.*

H h 2 ¶ 3 Præ-